

بررسی نقش ویژگی‌های محیطی فضاهای آموزشی در یادگیری کودکان دوره ابتدایی

سیده حنانه نیک نژاد^{۱*}، سارا جلالیان^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، همدان، ایران

s_niknezhad@yahoo.com

۲- استادیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، همدان، ایران

jalaliansara@yahoo.com

چکیده

در زندگی مدرن امروزی، این یک حقیقت شناخته شده است که انسان‌ها بیشتر زمان خود را در محیط‌های مصنوعی و ساخته دست بشر می‌گذرانند. در عصر حاضر بحث آموزش از طریق محیط و فضای آموزشی جای خود را در تحقیقات بین‌المللی در زمینه طراحی فضاهای آموزشی باز نموده است. بخش قابل توجهی از یادگیری کودک از طریق کسب تجربه و اطلاعات از محیط پیرامونش است. کودکان چیزهایی را که جلبشان می‌کنند، فقط به خاطر نمی‌سپارند، بلکه از نظر روانی تأثیر نیرومندی بر آنان می‌گذارند و بخشی از وجود آنها می‌شود. ساختمان‌های آموزشی را باید بتوان به عنوان دستیار امر آموزش قلمداد نمود. این امر با شناخت معیارهای معماری و تأثیر آن در امر آموزش میسر خواهد بود. با در نظر گرفتن مباحث و شیوه‌های تدریس در آینده، نقش فضای آموزشی بسیار جدی‌تر از تصورات فعلی خواهد بود. تحقیق حاضر قصد دارد با رویکرد کیفی و روش توصیفی-تحلیلی با تکیه بر مطالعات کتابخانه‌ای و بررسی پژوهش‌های صورت گرفته به هدف اصلی تحقیق که بررسی تأثیرات روانشناختی بعضی از عوامل کالبدی و محیطی در فضاهای آموزشی بر یادگیری کودکان است، دست یابد. نتایج حاصل بیان می‌کند که عوامل سازنده محیط آموزشی بر تسهیل یادگیری کودکان موثر است و این اثر بخشی به گونه‌ای است که مجموع این عوامل در کنار یکدیگر شرایطی را فراهم می‌کنند تا کودکان به فضاهای آموزشی علاقمند شوند و نسبت به آن فضا حس تعلق، آرامش و امنیت داشته و بتوانند راحت‌تر بر روی مطالب درسی تمرکز کنند و باعث تسهیل یادگیری آنها می‌شود.

واژه‌های کلیدی: فضای آموزشی، عوامل محیطی، یادگیری کودک.